

Europeiska rådet för religiösa ledare (ECRL) utfärdar en deklARATION om en fredskultur

Onsdag den 27 maj 2009 avslutade ECRL sitt årliga rådsmöte i Lille, Frankrike, med att utfärda Lille-deklARATIONen om en fredskultur, vilket var mötets huvudtema.

Dr Federico Mayor, tidigare UNESCO:s generaldirektör och för närvarande co-president för Alliance of Civilizations ledningsgrupp, sade i sitt inledningsanförande på tisdagsmorgonen, att en fredskultur måste upprättas av alla och han uppmanade de religiösa ledarna att delta. Dr Mayor säger: ”Vi måste gå från ord till handling. Att upprätta en fredskultur fordrar att vi fördelar resurserna mellan alla nationer, att vi bryr oss om varandra och vågar handla.”

På tisdagseftermiddagen inriktade sig rådet på den rådande situationen i Sri Lanka. Högt uppsatta religiösa ledare från Sri Lanka – buddistledaren Ven Bellanwila Wimalaratana och biskop Vianney Fernando, ordförande för biskopskonferensen i Sri Lanka – delgav sina synpunkter om den nuvarande och framtida situationen i landet. ECRL framförde ett budskap till Sri Lankas Council of Religions for Peace, i vilket man uttryckte sitt stöd för dess medverkan i försoningsprocessen.

Lille-deklARATIONen om en fredskultur inleds med följande uttalande: ”Våra olika religiösa traditioner manar oss att arbeta för en fredskultur. De främjar fred, baserad på en holistisk förståelse för människolivets okränkbara värdighet, utifrån medvetenheten om dess heliga ursprung.”

De religiösa ledarna förband sig att befrämja en fredskultur via rådet och i egenskap av högt uppsatta ledare för sina trossamfund. Det går att läsa om Lille-deklARATIONen [här](#).

Bland deltagarna på rådsmötet fanns biskop Gunnar Stålsett från Norge (moderator), stormuftin i Bosnien-Herzegovina Dr Mustafa Ceric (co-moderator) och Albert Guigui, överrabbin i Bryssel.

Lille-deklARATIONen om en fredskultur

Europeiska rådet för religiösa ledare – Religioner för fred
27 maj 2009

Våra olika religiösa traditioner manar oss att arbeta för en fredskultur. De främjar fred, baserad på en holistisk förståelse för människolivets okränkbara värdighet, genom medvetenheten om dess heliga ursprung. Fred i hjärtat och sinnet och fred i samhället är starkt sammanlänkade. Fred och rättvisa kan inte skiljas åt, inte heller sanning och försoning. Fred innebär att den hungrige får mat, den fattige stöd, den sjuka vård, den förtryckte befrias och att den som står utanför samhället får en röst. Fred är ett skydd mot våld och upplevs när krig och väpnade konflikter omvandlas till utveckling och nationsbyggande.

Varje enskild kultur är unik och kan uppfattas som en uppsättning gemensamma idéer och värderingar, som visar på ett sätt att leva. När vi använder uttrycket ”fredskultur” syftar vi på de fredsrelaterade idéer och värderingar, som i stor utsträckning delas av världens olika kulturer. Sålunda kommer de olika kulturerna att i ömsesidig respekt bidra till att etablera en fredskultur. Religion är nära knutet till kultur och utgör en betydelsefull källa för att utveckla en fredskultur.

1: Religionens roll för att främja en fredskultur

1. Religionens andliga dimension: Människornas sinne utvecklas genom religion och andligt utövande, vars mål är sinnesfrid för individen och den stora mänskliga familjen. Dess kraft kan visa sig i förmågan att uthärda det outhärdliga, att finna hopp, där det inte tycks finnas förutsättningar för hopp och att förlåta det oförlåtliga. Den ger också uttryck för lovprisande av skönhet och utveckling av dygd.

2. Religionens etiska dimension: Ur religionens andliga djup uppstår etiska system, som vägleder miljoner människor i deras liv. Religiösa ledare på alla nivåer kan med moralisk auktoritet tala om värderingar, som är fast förankrade och delade av flertalet religiösa traditioner och som överensstämmer med värderingarna i en fredskultur. Bland dessa finns respekt för varje människas okränkbara värdighet, uttryckt i respekt för mänskliga rättigheter, rättvisa, medkänsla för människor i nöd, omsorg om jorden och allt levande, samt icke-våldsprincipen.

3. Religionens sociala dimension: Religiösa traditioner har vertikala och horisontella strukturer, som öppnar unika kanaler för att påverka och förändra idéer och föreställningar. I varje stad och samhälle finns en plats där människor samlas för tillbedjan: en kyrka, en moské, en synagoga, ett tempel eller en gurudwara. De är sammanlänkade med liknande ställen på andra platser och med nationella och internationella organisationer, genom olika sorters nätverk. På så sätt får nationella och internationella ledare möjlighet att lyssna till mäns och kvinnors behov överallt och nationella och internationella insikter kan spridas till det lokala planet. Alla religiösa traditioner betonar vikten av utbildning och uppfostran av barn och ungdom. Denna sociala aspekt ger religionerna stora möjligheter till kommunikation och därigenom främjandet av en fredskultur.

4. Religionens kulturella dimension: Alla religioner har ett nära samband med kultur och kan bidra till att skapa traditioner som främjar fred, genom att tolka heliga texter och traditioner och tillämpa dem under växlande förhållanden. På så sätt binder de samman tidigare, nuvarande och framtida generationer. Direkt och indirekt återger religionerna berättelser gång på gång, som formar de troendes identitet och definierar deras relation till andra. Religiösa berättelser har förmågan att stödja och utmana den rådande samhällsordningen.

II: Grunderna för en fredskultur

1. En fredskultur innebär att leva tillsammans i ett samhälle som garanterar allas värdighet. Ett samhälle med lika värde för män och kvinnor och lika värde för alla, oavsett etnisk eller religiös tillhörighet. En fredskultur främjar miljöansvar och rättvisa mellan generationerna och genomsvyr våra relationer, från lokal till global nivå.

2. En fredskultur befrämjar tolerans och dialog. Tolerans kan vara till hjälp för att nå samförstånd i tvister och bekräftar de normer som är uppställda i FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna. Det innebär inte att acceptera social orättvisa eller att överge eller försvaga sina åsikter. Det innebär att man är fri att hålla fast vid sina egna övertygelser och acceptera att andra håller fast vid sina. Sann tolerans innebär också erkännande av religionsfrihet. En fredskultur leder till dialog och befrämjar kunskap om, respekt och uppskattning av den andre, som detaljerat beskrivits i vår Berlin-deklaration, Interreligious Dialog (2008).

3. Konflikter finns inom alla kulturer, men får inte tillåtas leda till våld och förtryck. Motstridiga intressen och åsikter är i sig, inte ett hot mot freden. De är en utmaning till att på ett kreativt sätt samordna olika intressen. I en fredskultur ska var och en sträva att omvandla situationer med motstridiga intressen, så att kraften och dynamiken kanaliseras till kreativ utveckling, som främjar fred och samförstånd.

4. En fredskultur baseras på ömsesidigt beroende och kollektiv trygghet. En fredskultur odlar ömsesidig respekt, där alla med bibehållen integritet tillåts vara en del av samhället. Främjandet av en fredskultur betyder, att man tillsammans utforskar vad kollektiv trygghet innebär och att man slår fast, att för individen och gruppen är det beroende av, att andra också har samma rättigheter. Detta är vad man enats om vid Religioner för freds åttonde världskonferens år 2006 och världskonferensen för religiösa ledare med anledning av G8-mötet i Hokkaido, Japan, år 2008.

III: Tio åtaganden i arbetet för en fredskultur.

I egenskap av högt uppsatta religiösa ledare i Europa förbinder vi oss att arbeta för en fredskultur:

1. Vi ska utforska, framhålla och vårda de andliga resurserna inom våra egna traditioner, som främjar de grundläggande värderingarna för en fredskultur. Vi ska aktivt stödja vederhäftiga tolkningar av texter och traditioner, så att de inte missbrukas, för att underblåsa stridigheter mellan människor.
2. Vi ska föregå med gott exempel och som förebilder söka att med fredliga medel lösa konflikter bland oss själva och bland representanter för våra religiösa traditioner. Vi ska omvandla situationer, där det föreligger motstridiga intressen, till tillfällen för dialog och samarbete.
3. Vi ska stödja andlig utveckling bland människor som lever enligt våra religiösa traditioner och utveckla den bildande aspekten i religionen och uppmuntra människor att delta i samhällslivet och stödja fredssträvanden, genom att i praktiken visa respekt för dem som har annan religion, andra övertygelser eller ståndpunkter.
4. Vi ska säkerställa att värderingarna i en fredskultur blir kända och aktivt stöds inom alla institutioner och verksamheter, där det finns religiös undervisning och fostran för barn. Därigenom säkerställs att nya generationer växer upp, väl rustade att möta utmaningarna i mångkulturella samhällen, där människor med olika bakgrund måste leva i fredlig samexistens.
5. Vi ska sträva efter möjligheter att stödja principer och beslut på det politiska området, som befrämjar fred. Vi ska tillsammans göra vår röst hörd över religiösa skiljelinjer och mot krafter som understödjer våld och förhindrar dialog.
6. Vi ska uppmuntra alla inom våra trossamfund, som arbetar med praktisk välgörenhet, att se sig själva som ambassadörer för en fredskultur och därigenom inspireras till att stärka och utveckla detta konkreta uttryck för omsorg i våra religioner.
7. Vi ska stödja dialog mellan olika religioner i Europa, på alla nivåer, från de lokala samfund till nationella och internationella ledare. Vi ska uppmuntra alla att uppmärksamma principerna för dialog religioner emellan, som beskrivs i vår Berlin-deklaration om Interreligious Dialog (2008).
8. Vi ska kritiskt utforska levnadssätt och verksamhet inom vårt eget religiösa samfund, för att varsebli om de utgör hinder för fred. Vi ska engagera oss i dialog med dem som tillhör vår egen religion, men som tillämpar traditionerna på ett sätt som är oförenligt, med fredlig samexistens och om nödvändigt, konfrontera dem.

9. Vi ska vara öppna för samarbete med alla människor och alla institutioner, vare sig de är religiösa eller inte, som främjar de grundläggande värderingarna för en fredskultur.

10. Vi ska göra våra utforskningar tillsammans och göra innehållet i denna deklaration känt för troende människor över hela kontinenten och för en större allmänhet. Vi förbinder oss att varaktigt hålla fast vid dess värderingar och idéer. Vi inser, att en fredskultur bara kan förverkligas till fullo och på lång sikt, i den mån nya generationer fostras, som tar lärdom av den nuvarande generationens brister och tar till sig de insikter som vi förvärvat genom dialog mellan samfunden och praxis.